قصائد و شجرہ جات

"چشمہ نور"

از

سید نور اللہ شاہ ولد مولوی چراغ شاہ

ساکن - بوکن ، ضلع گجرات سیالکوٹ

Scanned with CamScanner

باجازت تصحیح شہر ماہ دین

شجرۃ طیبۃ اصلہا ثابت و فرعہا فی السماء

قصائد و شجرہ جات

چشمۂ نور

در منقبت حضرت امام المتقین سراج السالکین

پیر عبد الغفور

از تصنیف ذرہ بمقدار جان نثار

دربار آوان شریف سید نور اللہ شاہ

ولد مولوی چراغ شاہ صاحب مرحوم

ساکن بوکن ضلع گجرات سیالکوٹی

مطبع اسلامیہ سٹیم پریس لاہور باہتمام حافظ

مظفر الدین منیجر کے چھپا

تعداد ایک ہزار

دیباچہ

خدایا انتظار حمد ما نیست — محمد چشم بر راہ ثنا نیست
مناجاتے اگر باید بیاں کرد — بہ بیتے ہم قناعت میتواں کرد
محمد از تو مے خواہم خدا را — خدایا از تو نور مصطفی را

امابعد چونکہ ذات انسان کیلئے حقیقی عروج فاضلی کمال بفحوائے قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا تزکیہ نفس پر موقوف ہے اور تزکیہ نفس فنائے نفس کے بدوں ناممکن۔ فنائے نفس مرشد کامل کی صحبت اقدس سے ہی ہے۔ ع ہیچ نکشد نفس را جز ظل پیر دامن آن نفس کش را سخت گیر۔ حاصل ہوتا ہے لیکن ہر وقت کی صحبت بھی قلت عمر کثرت اشتغال کے باعث محال ہے اس لئے تذکرۂ اسمائے کاملین استمداد تصور عارفین قائمقام صحبت بلکہ مطالعۂ اقوال و احوال مشائخین ترقی روحانی و اطمینان قلبی زینۂ کمال ہے۔ اگرچہ خاکسار سید نور اللہ شاہ خلف مولانا سید چراغ شاہ صاحب ساکن بوگن گجرات حال وارد سیالکوٹ کے ہادی کامل فاضل اجل اسرار طریقت کے بحر کے شناور قلزم حقیقت کے غواص قطب زمان قبلۂ

قصائد و شجرہ جات

حضرت قبلہ غوث زمان جناب قاضی ریلی

سلطان محمود صاحب

آوانی رحمۃ اللہ علیہ

(و)

قصیدہ حضرت شاہد ولہ صاحب

(گجراتی)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

نالہائے زار از ہزار داستان بیقرار از کردہ ربّ

خود شرمسار سید نور اللہ شاہ عفا اللہ عنہ

جہان حضرت قاضی سلطان محمود صاحب
قدس سرہٗ درآوان شریف یکم مئی سنہ ۱۹۱۹ء شربت وصل ؎

تو مباش اصلا و کمال این ست و بس
رَو و رُو گم شو وصال این ست و بس

نوش فرما ہوگئی ہیں۔ مگر آپ کے نام نامی کی تسبیح اسامی اولیأ کا ورد ایمان صوفیہ کے لئے تازگی عشق الٰہی کا درس قائمقام صحبت خیال کرکے خاندانِ سلسلہ قادریہ کے شجرات و قصائد بزبان فارسی۔ اردو۔ پنجابی جو بعض پاک سینوں و سفینوں میں اسرارِ مخفیہ کی طرح پنہانی تھے فراہم کئے اور چند از خود تصنیف کرکے بعض دوستان و برادرانِ طریقت کے بار بار الحاح و التجا مثلاً مولوی خلیل الرحمٰن صاحب ڈھوک شمسی۔ پیر چنن شاہ صاحب بجرانوی ضلع راولپنڈی۔ مولوی باغ الدین صاحب۔ منشی رحیم بخش و حکیم نبی بخش صاحب۔ بابو امیر اللہ صاحب مراد پوری۔ مولوی عبد الحکیم صاحب مرحوم سیالکوٹی غلام حیدر خانصاحب کملابت ہزاروی کے ایما کے مطابق طبع کرانا واجب جانا۔ التماس ہے کہ جہاں کہیں کوئی فرد گذاشت محسوس ہو اخلاق صوفیانہ سے احسن المغفو عنہ

القدر دیت پڑھتے ہوئے عفو بالتصحیح فرما کر نفس مضمون سے شوق تازہ فرمادیں ؂

گر قبول افتد زہے عزّ و شرف

نوٹ :- غلام حیدر خانصاحب مرحوم نے بہ تحفہ عرس شریف طبع کرانے کا جملہ خرچ اپنے ذمہ لیا تھا۔ مگر افسوس کاپی تحریر ہونے کے وقت حضوری حضور پُر نور میں حاضر ہوئے۔

؂

تو بگذری و مرا بگذری — این است طریق دوستداری

وفا دارا وفاداری نہ این بود
بیاران شیوهٔ یاری نہ این بود

در مدحت آن گلدستۂ نوبہار معرفت آفریدگار روشاخسار گلزار عشق دلدار و مونس غمخوار یعنی شہسوار عرصۂ معانی یکہ تاز میدان ربّ شناسی وخدادانی المعروف در آفاق المشہور در اطباق نہ رواق مصدر کرامات ظاہرہ مظہر خوارق باہرہ ولی کامل عارف واصل ملکوتیت دستگاہ حضرت **شاہ دولہ صاحب** نور اللہ مضجعہ و برّ مرقدہٗ کہ بحال بے جمعیتے سر بر زدہ

خوشا عشرت سرائے شہر گجرات	چو فردوس برین جناب آیات

عجب شہر انتخاب جملہ پنجاب
دو بالا نشا دارد ز آب چناب

بتانش رشک حوران بہشتند
خمیر شان ز شوق حق سرشتند

ہمہ مشغول ذکر ہو ہوائش
بوسعت دلکشا ہر سو فضائش

رسد گر نامراد آنجا بیاید
بکام دل مراد خویش یابد

امید من بر غم چرخ کجرو
میان نسبت پاک چاک ہمچو آہو

بگفتم کجا زیبان رو تفت
بدرگاہ مدار کام جان گفت

بگفتم مہر و جز تو کسے ہم
بگفت از ہر طرف انبوہ مردم

بگفتم ہر چہ گفت از پئی کام
بگفتم چند گفتا نیست انجام

بگفتم صاحب آن بارگاہی
کہ می گفت خوش صاحب کلاہی

کہ یعنی وارث اقلیم عرفان
جناب شاہ دولہ جان ایمان

بلی جرأت است هر دم فضل مولی | که آنجا شاهد نور است مأوا
ز هر ذره ثنای او لایت گر نگاهی | چو بو جهل است صد رو براهی
ز بحر زهد او بر قطره موجی | بود هر برج زهدش کوه اوجی
ز امید این نوید آمد چو در گوش | نوشتم مدح خلقش کردم آغوش
بدرگاهش کنون روی دل آرم | فزون زامید خود امیدوارم
شهاشاهان شایان تو ثنا است | کنم گر تو کنی بر من عنایت
بگرد قدرت ای شاه مردان | ملائک صبحگه جاروب گردان
نهفته راز غیب است آشکارا | ز روی خاطرت ای عالم آرا
بملک خشک آتش زنی گر | شرر از شعله نورت زند سر
فتد بر زنگ اگر لمع جمالت | فرنگی راست از زنگی خجالت

چگویم هیبت تیغ تو چونست | اگر بینش همه شخص نگونست
غلامان درت خاقان چینند | همه از کشت لطفت خوشه چینند
نماید کمترین بندگانت | حصار چرخ پیش قصر شانت
رواج سکه ات نقش جبین هاست | برحمت از فلک صد آفرین هاست
ز دست قدرتت بر آتش آب | سکون گیرد بسان سیم سیماب
ز هول قهر تو در دور عالم | صدای الامان دارد جهنم
ز تعداد عطایت در زمانه | شد تسبیح در کف دانه دانه
اگر الوند در پنجه فشاری | شود ریگ روان چون برگماری
ز بذلت بحر از بهر در است | که آغوشش ز بار در گرانست
بحلم و زهد و در تقوی گزیدن | خدا مثلت نخواهد آفریدن

علو منصبت بیرون ز احصاست — که زیر پایت عرش را جاست

ز تو ای کاشف سرّ نهانی — شود حل مشکلات دو جهانی

نیامد هم نیاید تا قیامت — نظیرت در صفا کشف و کرامت

بمدح و صفت ای شاه عالم — رگ یاقوت گشته لال کلکم

زبان یار کام وصف لال است — پر پروانه و مشعل مثال است

ثنایت سیا ز ورد جانست — دعایت عیاذ بر زبانست

بعهد مهد فیضت و گرد دم — سراپا گشته خضر و عیسوی دم

ز ظلمت بر غبار ار سایه آید — چه بار اصر از جانش بر آید

وزد گر بوی خلقت در گلستان — شود بلبل گران گوشی چو مستان

بمدحت بسته ام دُرّ درخشان — ازان شد کاغذم پر خوب زر فشان

مریدین مجاهد نیک بختند — که دامان چنین پیری گرفتند

یکایک همچو گلهای بهاراند — چو نور جعفری کامل عیاراند

ولی عارف اهل یقین اند — سعیلان آل سلطان دین اند

خصوصاً حضرت شاه کامل مکمل — که الطاف خدا او را شامل است

جناب مستطاب مرشد ما — غیاث مستمندان غوث اعلی

مقدس ذکر او دارم زبانی — غنی حضرت غوث آوانی

سیاهم از گناهان لیک ای نور — منور لقبت شدم نور علی نور

نه گویم من سادات کرامم — کمین تر از غلامانت غلامم

مرا ای نور بس فخری غلامی — گزین فخر است کارم را تمامی

شهنشاها طفیل شاه عالم — ترحم بر غلام خود ترحم

که تا یابم چو بوی آشنائی — ز شهر نفس یا بم رهائی

نگاهی از کرم سوی غریبی — ز عشق و کامرانی بی نصیبی

بدام نفس اماره گرفتار — بکام اژدها و دیو خونخوار

کنون چشمم دعا در انتظار است — که هنگام اجابت نو بهار است

خداوندا طفیل مقبلانت — به یمن و برکت اهل امانت

بدنیا بگذرد خوش روزگارم — کنی بر قول ایمان ختم کارم

الهی تا فلک بر آسمانست — در آنجا نعرهٔ سبّوحیانست

مدد از روح محمد رسانی — بجنّت در جوار او نشانی

جهان از نور فیضش باد تا بان — مزار او مدار فیض یابان

گر قبول افتد زهی عز و شرف

یا الله

بسم الله الرحمن الرحیم

در مدحت و منقبت جناب فضایل مآب ولایت ایاب خورشید سپهر ارشاد آفتاب فلک سداد حضرت قاضی سلطان محمود صاحب ساکن آوان شریف رحمة الله علیه رحمةً تامّةً

وافقهٔ آمین

روزگارے شد که دارم در دل زار و حزین

آرزوئے مدحت شاهنشه دنیا و دین

قاضی سلطان محمود آنکه نامِ نامیش
نیک زد بر روی دلها سکّه چون نقشِ نگین

دُرِّ دریای حقیقت اخترِ برجِ شرف
شاهبازِ اوجِ عرفان افتخارِ عارفین

منبعِ سرِّ الٰہی مطلعِ نورِ ہدیٰ
مخزنِ گنجِ حقایق معدنِ شرعِ متین

والیِ مُلکِ ولایت ہادیِ گم گشتگان
اندر اقلیمِ ہدایت صاحبِ تاج و نگین

بحرِ علم و کانِ حلم و ابرِ فیضانِ خدا
مقتدای اہلِ باطن پیشوای متقین

ارتفاعِ عزّ و جاہش برتر از شرح و بیان
کمترین بندگانش قیصر و خاقانِ چین

مردمِ چشمِ مروّت مرجعِ اہلِ کمال
در مقاماتِ محبّت واقفِ عین الیقین

روضهٔ رضوان به پیشِ محفلِ او منفعل
خاکِ نعلینِ شریفش کحلِ عینِ حورِ عین

رو متاب از بارگاہِ قبلهٔ حاجاتِ خلق
گر ہوس داری بدنیا روضهٔ خلدِ برین

ہر سرِ موی تنم پیدا کند گر صد زبان
کی ادا سازد ثنای چون تو شاہِ نازنین

ناقصاں را آستانت کعبۂ مقصود ما
کاملاں را وصلِ تو معراجِ برۂ نجزین

بر درت ای تاجدارِ کشورِ حلم و حیا
ہر کہ روشن میکند داغِ غلامی بر جبیں

کوسِ شاہی مینوازد با حصولِ کامِ دل
می شود در ہر دو عالم بے نیاز آن و این

چوں غلام شاہ جیلانی ہزار انش غلام[۱]
کز رہِ انصاف بر شاہاں شرف دارد بریں

صد حکیمِ نامور بیمار او بہر جہ درش
شُد شفا یاب و سعید و کامیاب از وصلیں

۱؎ مراد از مصنف غلام جیلانی است

من کہ باشم کز مریدانش کنم خود را شمار
آنکہ صد حکام بالا دست دارد خوشہ چیں

از ہوائی نفسِ سرکش بہر سو راندہ ام
بس ستم کردم بحالِ زارِ خود بئس القریں

جُرعہ از جامِ محبت ریز در کامِ دلم
تا ازیں دنیائی دُوں پُر دُرّ فشانم آستیں

حقہ بازیہای چرخِ سفلہ طبعِ دوں نواز
از پئے آزار جانِ من دما دم در کمیں

از حریمِ راحتِ مقصود دُور افتادہ ام
عیش و عشرت شُد مخالف محنت و غم ہمنشیں

مشکلے دارم کہ بر رائے منیرش روشن است
پس چرا بیہودہ گویم آنچناں یا اینچنیں

زلہ از خوانِ احساں تو خواہم بر دوام
تا نباشد خاطرم متردد و اندوہگیں

چون توئی در گنج بخشی بعدیل و بےنظیر
پس کجا مثلِ تو جویم یاور و یار و معیں

رحمتے فرما بحالِ ایں گدا بہرِ خدا
از برائے مصطفے آں رحمۃ للعلمین

بہرِ آدم نسل او از انبیاء و اولیاء
بہرِ بوبکرؓ و عمرؓ عثمانؓ علیؓ اصحابِ دیں

چشم دارد شاہ نور اللہ ز خوانِ فیض تو
اِنَّ اَصحابَ العطایا یُکرمُون السائلین

بااتمام رسید قصیدۂ نعتیہ از
کلک افتقار سید
نور اللہ شاہ
بن
فضائل مآب مولوی سید چراغ شاہ صاحب
مرحوم بخاری سیالکوٹی
وطناً

قصیدہ

حضرت قبلہ غوثی و غیاثی جناب قطب
دائرہ زمان غوث دوران جناب قاضی
سلطان محمود صاحب ساکن آوان شریف
از سید نور اللہ شاہ صاحب سیالکوٹی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

چہ گویم مدحت عالی جنابے
سپہر معرفت را آفتابے

نہ مثالش زاد ہرگز مادر دہر
بگیتی رہبر کامل نصابے

درآمد از پس شاہ رسولاں
امین صادق و الا خطابے

عزیزے شہسوارے غمگسارے
امام مقتدائے مستطابے

زمین شرع زو شد رشک گلزار
بباغ سنت احمد سحابے

ز سعیش دین قوی شد ہمچو سندان
اگرچہ پیش ازیں بد چوں حبابے

سواد کفر از دلہا زدودہ

ز فیضش قلب ہا چوں ماہتاب

بیا اے بلبل دلدادۂ گل

تہی شد گلشن از بوم غراب

شدہ آواں از وجودش رشک جنت

کہ خاکش مشک آبش شد گلاب

ز انوارش کہ بر روی زمیں تافت

زمیں گردیدہ داغ آفتاب

بحق مومناں محکم حصارے

برائے کافراں مفتوح بابے

پئے اخیار اخلاقش بہشتے

پئے اشرار اطوارش عذابے

ہر آنکس بیعت آں پاک کردہ

نجات یافت در یوم الحساب

ہر آنکو روی خود آورد سویش

ز نورش روئے او شد ماہتاب

چرا نبود کہ پیرش بود کامل

جناب صاحب فیض انتساب

چہ پیر محو عشق حق تعالی

بسوز عشق حق الحق کبابے

براعصائیش نشان عشق پیدا
بجان میداشت از محبوب تاب

براَفلاک ولایت اختر نور
فزون از آفتابش التهاب

تجلّای صفایش الله الله
دلش چون عرش رحمن داشت تاب

طلوع قطب عالم از وجودش
منوّر از ضیایش آفتاب

گهر دریای وحدت در دو عالم
نه مثلش گوهرے آب و تاب

مریدے خواجہ عبدالغفورے
کہ عالم راست نورش ماهتاب

مثال مینش گرگان در حضورش
برنگ صعوه پیش او عقاب

هر آنکس اینچنین شد پیر کامل
چرا نبود در عشقش رنگ و آب

وجودت شد همه نور مجسّم
ز زبان خواجه نموده الکتاب

چرا نبود کہ اصلش غوث دین است
غلام غوث در دین انتخاب

به پیش نور آن تابنده گوهر
نمانده دیگران را آب و تاب
غلام غوث محبوب ذات مولا
به بزم عاشقان عالی خطاب
غلام غوث کز عرفان بروشن
غلام مصطفیٰ بکشوده باب
غلام مصطفیٰ آن غوث عالم
نه باشد مثل او میمون جناب
غلام مصطفیٰ دین زنده کرده
کزو کفار را شد آن عذاب

بشاهِ اولیاء سلطان محمود
فیوض عام او مثل سحاب
چه نور الله سرائی نغمه او
که اوصافش فزون از حساب

۷۸۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بعد حمد ربِّ ودود و مدحت سرور انبیا
کا اسمہ محمود و منقبت آل و اصحاب مسعود
ایں حرف چیرہ چند و آہ دردمند مہجور

مسند نشین پایۂ بلند و مسند آرای شرع ارجمند
پسندیدۂ نظر اہل پسند عارف ربانی مظہر
انوار سبحانی مرشد کامل ہادی آگاہ دل
جناب فیضمآب حضرت قاضی سلطان محمود صاحب
افاض اللہ من سجال نوالہ و افضالہ زادہ طبع
پژمردہ و فکر افسردہ عاصی کثیر المعاصی از فضل
و ہنر بیدستگاہ سید محمد نور اللہ شاہ بخاری
سیالکوٹی کہ یکی از معتقدان خاص مریدان
با اخلاص حضرت ممدوح است
الٰہی خلعت اہل قبولش روزی باد بحرمۃ النبی و آلہ الامجاد
(ہو الحی)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

نور نامت گرچہ دارد خوبی بس بیکران
گشت از وعظ و مباحث مشتہر اندر جہان

لیک چون بینم عملہای زبون و زشت تو
ظلمت کفر ابد صد ننگ میدارد از ان

چند چند این حیلہ و مکر و دروغ بیفروغ
تا بکی این غفلت و تا چند این خواب گران

چشم خود بکشا و از خواب گران بیدار باش
کن نظر انجام کار خویش بین چون عاقلان

در ہوا و در گناہہا ہمہ عمرت گذشت

روزنه بود حرص و هوا شب دزدان پاسبان

اندرین دارِ تجارت بهرِ سودا آمدی
بین کزین سعادت حاصل گشت خسران بیکران

کوس رحلت کاروانها صبحگاه بنواختند
بانگ برخیز آمده شورِ روانه شو روان

نیکنامانِ سعادتمند پیش از صبحگاه
برنشستند از همه بردند سبقت بیگمان

همرهان تو شدند و دور تر خیمه زدند
تو بخوابِ غفلتی گو کی رسی با همرهان

نور اندر منزلِ جانان اگر خواهی شدن

رو طلب کن بدرقه از شهسوارِ ملکِ جان

پادشاهِ ملکِ معنی آنکه خاکِ پائے او
افسر و تاجِ ملائک کحلِ چشمِ روشنان

تا فیضِ سلطان محمود آنکه بر جان زد علم
چابک آمد بهرِ پابوسش عیان کوهِ گران

چون سلیمان حکمِ او بر انس و بر جان میرود
قیصر و فغفور و خاقان کمترینش چاکران

نکته اندر حجرِ مدحش نیاید جا صلیم
فاکرِ من تا ملکِ ایران رفت از هندوستان

پیرِ عقلم بہ کہ اندازد عصائے گفتگو

جستجو

کی شود این تیہ طی تا منزل سلمی عیان

عرض میدارم کزین پس دیر نتوان زیستن
در ہوای روی گل بلبل رود از بوستان

ای کہ از انوار فیضان تو رخشان آفتاب
آفتاب مرحمتہای تو تابان در جہان

بہر شاہ دوسرای یعنی محمد مصطفیٰ
آن سر گروہ انبیا و آن بادشاہ مرسلان

بہر بوبکر و عمر عثمان علی ہم بہر حسن
بہر حسین آن نور عین سید دین پروران

کن نظر بر حال زارم رحم بر جان حزین

بر سرم دست کرم نہ لطف کن بر بیکسان

سوختم در آتش ہجر حضور پاک تو
شعلہ شمع است ہر مو بر تنم سوزان طپان

دور باشی از جگر کز سوز ہجرت میکشم
بوی کباب آید ہمی دودش رسد بر آسمان

آب در چشمم نماند گریہ ہائے بیحساب
صبر از دل میرود چون خس بہ سیل اندر روان

آب چشم در انتظار کام دل از سر گذشت
رفت آرام از تنم خوابم نمی آید شبان

گر بجوشم در زمان جان از تنم بیرون رود

واز ماجرا گردم زنم پر گردد از آبم دهان

تا بکی باشم بجرمان مبتلا و خوار و زار
نیست جز تو کس رفیق و آشنا و مهربان

وای بر حال پریشانم گر نسیان بگذرد
نور در نار خرافت تا بکی باشد طپان

نور بس کن گر قبول افتد یکی حرف بس است
می سزد گر گستری دست دعا چون راستان

تا که پیر روز رنگین چهرهٔ تابان خویش
از گلیم شب برون آرد چو ماه بر آسمان

تا که باشد از نقوش انجم و خورشید و ماه

روی صفحات فلک روشن چو رخسار بتان

تا زمین زیبد ز رفتار مقوّس قامتان
ماز عالمان عاملان و عارفان کاملان

تا بود در ذات تو فیض خدا در ازدیاد
مد ترا آید باد فیضت دائما اندر جهان

مستفید از فیض تو فیض از ذات تو بادا امیر
ذات پاکت مظهر انوار بادا هر زمان

تمام شد

قصیدہ نعتیہ

بجناب غوثیت مآب قبلۂ عالم و عالمیان
غوث دوران قطب دائرہ ارشاد مرکز
استقامت وسداد راہبر کامل عارف واصل
دستگیر دوجہان ملجا و ماوای مستمندان
حضرت قاضی سلطان محمود صاحب ساکن
آوان شریف ضلع گجرات ادام اللہ ظلال
فیوضاتہ علی وعلی سائر المستفیدین الی یوم الدین
از احقر مریدان خاکپاء درویشان محمد خلیل الرحمن

ساکن ڈھوک شمس ضلع راولپنڈی
تحصیل گوجرخان پھوہار

بسم اللہ الرحمن الرحیم

چون شنیدم در ممالک خوبی فیضان تو
ملتمس گشتم کہ آیم در شہر آوان تو
تا باین مسکین ذلیل و مفتقر بے مایہ
گنج غنایت رسد از جود بے پایان تو
تو گذشتی در مقام قرب از پیشینیان
اولیا گشتند زیر و جملگان خواہان تو
شاہ دولہ شاہ سیدا دیگران حاجی نجیب

مع پسر اشاہ شنیدہ آں جملہ زخطاں تو

چوں منازل نیست معز را کردہ طی مسیر ما

تہنیت گفتہ ترا آں غوث شاہ جیلان تو

کاں ہتعا بر بودہ مخفی مستتر از عین و دل

در جہاں گشتہ عیاں از کشف و از تبیان تو

انبیاء و ہم صحابہ کاندہ نہ گز یا زیاد

ہر ہمہ دارند دائم حب جسم و جان تو

نسبتے داری بایاں کو نباید در مقال

ای نبیاں را عزیزے بعد از اقران تو

کس شدہ باشد ندانم از نبیاں مستفیض

خیر ذاتت ای معین و یاور حمیادان تو

خوش مبارک باد دائم ایں عنایات اللہ

کو رسیدہ در دولت از پیر عالیشان تو

آں شہ غوث الخلائق مرجع اہل صفا

حضرت عبد الغفور آں زبدۂ پیران تو

یافتہ ہرگاہ ترا از نفس و شیطاں سب رہید

اولا کردہ عطا واہ خلعت شایان تو

گر نہ بخشی بندگان خویش را مقصود دل

دور نبود انچنیں از کرم از احسان تو

ای علاج دردمنداں وی شفا رنجہا

ای غیاثِ مستمنداں عجز آمد جہانِ تو
خواہم از بخشی مرا تا زندہ گردہ مردہ دل
ہم بحق شاغل شوم ای عیسیٔ دوران تو
یکدم بر ما بزن تا وا رہیم از مفسداں
ایکہ در ملکِ ولایت آمدہ سلطان تو
آرزو دارند جن و انس ہم حور و ملک
کہ بمانند بر درِ کاشانہ ات دربان تو
این سعادت را نہ یابند محض با این التجا
تا نہ مالند بر سرمدے فرمانِ تو
گر کسی جوید بعالم با ہزاران جد و جہد

عشقِ مولیٰ را نیابد غیر از آستانِ تو
میرسد ہر حاجت را این بشارتہا حق
بگسلد از غیر بزند دست در دامانِ تو
ایکہ من دیدم ترا غوث الوریٰ حق الیقین
پس چرا کارم حزین اے مظہرِ جانانِ تو
من یا ہم خود گناہم منفعل از کردہ خویش
یک نگاہِ ذی وجاہ خواہم از عینانِ تو
گر نظر سازند پاکان مس را اکسیرِ خوب
آہنم سازی طلا از دستِ لطفانِ تو
اے علیاں را امام و شیخ اندر معرفت

منّ سیرم کن خلاص از نفس از شیطان تو

در گجرت با سید وار اشعار کامل ہست

بس فرق قبہ درا عدا و در خلقان تو

نام ریضیان می بہر استشفا مرض

آمدیم اینک بقدمت شمہ از دربان تو

کُلّ مَن جَاءَ اِلَیکَ بِاَمَانُ الخَائفِین

کام دل را یافتہ شد راجع از ایوان تو

اسم محمود گرفتہ جملہ عالم زیر حکم

ہمچو شاہ غزنوی نصرت شدہ قربان تو

سلطنت لیک اولاد آدم مدعیان

انس و جان از بر حکمت کردہ امتحان تو

مدعا خاطرم بر تو شہا پوشیدہ نیست

گر روا داری سزد کو ہست در امکان تو

این ماشیم بندگانت نام خود دار و خلیل

راجی عفو جرائم ہست از رحمان تو

تمام شد بعون اللہ و بفضلہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شجرہ منظومہ

سلسلہ بزرگان قادریہ عفو رضی اللہ عنہ

از خاکسار سید نور اللہ شاہ پالکوٹی

الٰہی بادۂ عشق بلا خیز

زجانِ مغتنم در کام جان ریز
زہر چہ جز تو پیش آید گریزم
بدردِ تو سرشک از دیدہ ریزم
زدل گرمی بسوزاں سینۂ من
بخورشیدی برآر آئینۂ من
دلِ پروردۂ دردم عطا کن
زہر دردے بدردِ خود دوا کن
بیفشاں از گلم پژمردگی را
زخاطر دور کن افسردگی را
بحق حرمت سلطانِ لولاک

زنقش غیر کن لوحِ دلم پاک
بحق حرمت شاہِ ولایت
علی آں مظہرِ نورِ ہدایت
بحق ہر دو نورِ چشم زہرا
سرورِ سینۂ یاسین و طاہا
بحقِ مقتدائے اہلِ عرفاں
دُرِ بحرِ معانی گنجِ ایقاں
بحق آں کو چو شمعِ عشق افروخت
بسوزِ سینۂ خود سینہا سوخت
بحقِ آں حبیبِ پاکِ یزداں

که نزلِ درد دل را بود مهمان
بحق آنکه شد معروف عالم
مباهی بر وجودش نسل آدم
بحقِ سرّی آن گنجِ اسرار
بحکمت پیشوای جمله ابرار
بحق ساقی خمخانهٔ عشق
جنید آن سرخوش پیمانهٔ عشق
بحقِ شبلی تجرید سامان
ز رنگ ماسوا افشاند دامان
بحقِ نور عبدالواحد فرد
که بزم تیره را رشک جنان کرد

بحق آن سمّی ماهِ کنعان
عزیز مصر کنز سرّ پنهان
بحق صاحب سجادهٔ شرع
علی هنکاری اصل فقرا فرع
بحقِ بوسعید آن قبلهٔ شوق
بجان و تن خمیر مایهٔ ذوق
بحق شیخ محی الدین که چون او
نبرده کس بمیدان رضا گو
فلک بر قصر جاهش پاسبان است
فضای درگه او لامکان است

بحق رہنمائے جملہ ابرار — کبیر الدین کلید گنج اسرار
بحق شمع بزم بہتیالی — منور آفتاب لایزالی
بحق شاہ عالم پیر دانا — ز عشقش شد جہان بیدار بینا
بحق حمد پیرائے خداوند — کہ احمد شاہ دین را ہست پیوند
بحق مومن صدیق کامل — کہ فیضش در جہان را بود شامل
بحق درد پُر درد محمد — سرافرازی دِہ فیضان سرمد
بحق آں سمی پیر مدین — کہ آمد نور جان عالم ازین
بحق آنکہ فیضش را وفور است — نجاتش بسکہ عبد الغفور است
بحق شہسوار عرصہ جود — جہاں را نقش سلطان محمود
بہ تن انسان بجان شکل فرشتہ — تن و جان آتشین بدرود دل سرشتہ

بہ کامش زہر را طعم شکر بود — نمک بر خوان او آہنگ سحر بود
برزم نفس سرکش سخت خونخوار — بہ بزم عاشقی دریا خوردے
یحی آنکہ چوں از فقر زد دم — بالعلم و علم شد محبوب عالم
چو نور اللہ شاہ مسکین گدائے — نشستہ چشم بر راہ عطائے
بحق جملہ پاکان طریقت — مجازش را بدہ رنگ حقیقت
چو فرمانت رسد ہنگام آخر کار — بذکر خود زبانش تازہ میدار

قصیدہ

بجناب زبدۃ العارفین قدوۃ السالکین حضرت قاضی صاحب ادام اللہ ظلالکم علینا فائضتہ آمین منجانب غلام غلامانِ عقیدت آئین ملک محمد دین افسر انہار بہاولپور

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ایکہ در پنجاب چون مہر منور گشتئی — تابکنہ بیخ ظلمت عصیان طغیان میکنی

یک نظر بہرِ خدا بر حالِ زارم افگنی
کم نہ گردد از تو چیزے اغنیا را غنی
ایکہ در تو نورِ پنہاں ست از عبد الغفور
کوست در اہلِ صفا و معرفت صد الصدور
ایکہ در تو نورِ تابندہ شاہ دولہ ولی
دولتِ انوارِ رحمانی در و شد ممتلی
آنکہ در حق تو گفتہ اے ولیا را ولی
ایکہ اوصافِ ولیاں جملہ را جامعی
ایکہ بر تو لطفِ خاص پیر لنگر شاہ ولی
واقفِ اسرارِ ربانی خفی و ہم جلی
ایکہ یار تست در عالم بہار حق و دین

آں بہا و رونقِ اہلِ صفا و اہلِ دین
غوث دوراں غوث عالم مرکزِ اہلِ تقا
اسمہ فی الارض شہو کما ہو فی السماء
ایکہ از انوار طری والا گشتی مستنیر
جبذا آں شاہِ مرداں ہم فقیر و ہم امیر
ایکہ نورِ غوث اعظم دستگیرِ دو جہاں
آنکہ زیر پائے او شد اولیا را گردناں
روز و شب تابد ہمی اے مصدرِ ایمانیاں
مرکزِ اسلامیاں و مفخرِ روحانیاں
ایکہ ہستی حجۃ للخلق ارثِ انبیاء

پیشوائے اہل ایمان رہبر اہل صفا
ایکہ سلطاناً نصیراشان تو دانم ہمی
منزل محمود فتحاً شان تو خوانم ہمی
مخزن الطاف رحمٰن مورد افضال حق
مہبط الہام یزداں مطلع ایصال حق
این غریب و بیکس و مظلوم آمد در آوان
در حضورت اے شہ سلطان محمود جہاں
یک نظر از بہر جملہ اولیاء اصفیا
اتقیا و ازکیاء پر ضیاء انبیاء
مشکل من منجلی گردد طفیل اینہمہ

مشکل از ہر دو نوع از دنیا و از دین ہمہ
تا ابد در دور ماند ساغر فیضان تو
لیتنی من ہم ربایم زلۂ از خوان تو
من بیاوردم ارادت از حضورت ای شہا
پس سعادت حق من شد حبذا صلی علیٰ

تمام شد

بعونہ و کرمہ

سلسلۂ منظومہ قادریہ مجددیہ غفوریہ از احقر بنی نوع انسان سگِ کوی آوان مدعویہ محمد خلیل الرحمن غفر اللہ لہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

خداوندا طفیل ذات خود | بعصمت من خود عطا کن
طفیل مصطفیٰ سرور عالم | دل تیرہ مرا تو با ضیا کن
طفیل مرتضیٰ حیدر مکرم | بمعراج ہدایت مرتقا کن
طفیل حسن بصری مرد کامل | بصیرت در دلم تو دہا کن
طفیل شیخ حبیب عجمی کامل | مرا محبوب خود ای کبریا کن
طفیل عالی داؤد طائی | ضمیر روح را تو خوش نوا کن

بحق خواجہ معروف کرخی | بمعرفتی ہمہ در قہر نہاں کن
بحق شیخ عبداللہ سقطی | بکلی ز بندگانت ای خدا کن
بحرمت شاہ جنید پیر بغداد | سیاہی قلب مبدل با صفا کن
بحق شبلی آن قدوۂ عصر | شریعت ہم طریقہ را ہما کن
بحق عبد واحد شیخ یکتا | بتوفیق ہدایت مہتدا کن
طفیل آن شہ ابو فرح طرطوس | چو یوسف در جہان مکرم نما کن
بحرمت خواجہ ہنکاری بوالحسن | بطاعت ہم عبادت بے ریا کن
طفیل بوسعید پیر مخدوم | وجود مس مرا تو کیمیا کن
بحق آن ستودہ ذات فارس | غیاث الخلق زندہ مرا کن
بحق جیلانی محی الدین اسم استا | بحب عشق خود ما را فنا کن

طفیل شیخ کہ ہم عبدالرزاق نصیبم از معارف گنجہا کن

بحرمت شیخ شرف الدین منور بشرف مقصدی قلبی سنا کن

بحق آن بہاء دین و دنیا مرا یا رب العالم دربہا کن

طفیل شیخ عقیل آن شیخ عشق براح عقل کل نور پرا کن

بحرمت شمس دین صحراء اللہ بصحراء وجودم شمس را کن

گدا از حسن آدم بہ بہشت گرم را ہم بدرگاہت گدا کن

بحق ابوالحسن صاحب احسان بدنیا ہم بعقبی ذو وفا کن

بہ شمس الدین گیلانی چو ہم ترا رب توہم از مکرمت جلوہ نما کن

بحق شاہ فضیل ابن محمد کارات یکی از خادمان اولیا کن

طفیل شاہ کمال عارف یگانہ زقید نفس و شیطان رہا کن

بحق شاہ سکندر نور اعظم ز آب حیوان خود جرعہ سقا کن

طفیل آن مجدد الف ثانی کہ آتش در جہان احمد صلا کن

محمدیہ شریعت ہم طریقت بتوحید حقیقت ہم فنا کن

طفیل حضرت آدم بنوری ادیم را حسد با خوش جلا کن

طفیل شیخ حبیب اللہ پشوری پس و پیشم جدا از ماسوا کن

بحق یار عشقبازی جناب شاہباز ذولقا کن

طفیل شیخ مومن ابل لقا عیوبم پوش و جملہ خطا کن

بحق خلیق محمد یا الٰہی زجہلم صوب صبغت الٰہا کن

بحافظ مسیح ثنائی شفیع از ہم یوم را ادا کن

طفیل شاہ شعیب نور یزدان رضا ہا ہم عظم را جوالکن

طفیلِ شاہ شعیب نور یزدان
مرضہای درون تم را دوا کن

بحقِ قطب عالم غوث دوران
صفات از مقدمش جملہ نما کن

مقدس اسم او عبد الغفور است
گناہم را ز آتش ہم عفا کن

بحقِ مہبطِ الہامِ ربی
امان الخلق بر عالم سخا کن

شہ از اولیا چون او نیامد
مہ از نورش منور تا ثرا کن

بعلم و فضل او فضلا ہم حیران
متقر و معترف ہم مرحبا کن

بعالم نیست کس او را نظیرے
وحید الدہر لقب او را ندا کن

وسیلہ ہست بین الخلق و الحق
بہ بحر معرفت خود آشنا کن

بیاید ہر کہ نزد بارگاہش
ز مرضی سقم او را خود دوا کن

عجب شیخ است آن قفل کا مستقلم
امید جملہ با فی الالتجا کن

اگر مرضِ ظاہر پر اسہل دیدہ
بدفع مرضِ باطن حیلہ پیدا کن

کسی کو دیدۂ باطن ندارد
بہ بینندگوئے ظلمت را دوا کن

سجاک از پاک قدامش رسیدہ
ملا یک چشم ما را توتیا کن

بہر جا رسید آوا از فیضش
خلائق بہ حصولش مژدہا کن

خہے مہر منور گز فروغش
ہمہ ظلمانیان را چون ضیا کن

جنابِ قاضی سلطان محمود
کہ حسدش بسر افرح علا کن

مریدان ورا یارب بکرمت
مفرح با حصول مدعا کن

گدایان ہم مضطرب را
تمامی فرد از رنج و عنا کن

و ذلیل نت یارب
بہ بینش آلہا درعنا کن

جرم دعای پاک مولا
تو از فضلت اجابت در دعا کن

سلسلہ منقبت قادریہ غفوریہ

از نتائج سید حافظ نور اللہ شاہ۔

بسم اللہ الرحمن الرحیم

یا الٰہی عرض کرتا ہوں تیرے دربار میں
مصطفیٰ کے واسطے کر برکتیں ہر کار میں
حرمتِ حیدرؓ عطا کر دسترس اسرار میں
کر میری امداد یا رب آج حالت زار میں
لے بنا محبوب اپنا حُبّ دل میں ڈال کر
مانگتا ہوں یا الٰہی عشق اپنا کر

صدقہ خواجہ حسنؓ اور شیخ عجمی راہنما
حضرت داؤد طائیؒ کے طفیل اے مالکا
خواجہ معروف کرخیؒ کا ہے تجھ کو واسطا
خالقا کر صاف میرا دل گہنگال کر
سریؒ سقطی کا صدقہ اور جنیدؒ ذو القدر
صدقہ بوبکرؒ شبلی عبد واحد خوش سیر
خواجہ بوالفرحؒ دیگر بوالحسنؒ جو نامور
بوسعیدؒ و پیر گیلانیؒ کی خاطر رحم کر
عارفوں کی طرح یا رب میرا حال و قال کر
پیر دولہ شاہ منور شاہِ عالم دہلوی

شیخ احمد شاہ ولی اور خواجہ مومن گھگڑوی

حضرتِ صدیق اور حافظ محمد متقی

شاہ شعیبؒ عبدالغفور آنغارف و کامل ولی

ان سبھوں کے واسطے یارب مجھے خوشحال کر

صدقہ سرکارِ عالی اور خواجہ خواجگاں

صاحب آوان حضرتِ راہنما سالکاں

چشمۂ نورِ حقیقت مظہرِ گنجِ نہاں

مخزنِ اسرارِ ربی واصلِ حق بیگماں

کر مجھے منظور یارب نیک میری فال کر

آپ ہیں مرشد میری سلطانِ جملہ اولیا

اسم اقدس قاضی سلطان محمود ہی ہوا

قطب عالم غوثِ دوراں دستگیری کر ذرا

ڈوبنے کو بحرِ عصیاں میں کرم سے لے بچا

معرفت میں اپنے مجھکو اہل پر و بال کر

عاجز و بیکس ہوں لیکن تو مجھے مطلوب ہے

عشق تیرا چاہئے ہر چیز سے خوب ہے

جانشیں کامل تیرا عالم میں جو محبوب ہے

اُسکی خاطر دلمیں تیرے جو کہ مرغوب ہے

نظرِ رحمت سے مجھے روشن تو مثلِ بدر کمال کر

ہیں سناؤں عرض کس کو صاحبا تیرے سوا

ہے نہیں دنیا میں کوئی اس فقیر کا آسرا
تیری ہی خاطر بنا ہوں تیرے در کا گدا
واسطے مقبول کے منظور کر میری دعا

بخش نور اللہ کو یارب عیب سارے ٹال کر

شجرہ مجددیہ قادریہ غفوریہ

از خاکسار سید نور اللہ شاہ سیالکوٹی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

یا الٰہی فضل کر بہر محمد مصطفٰے
صدقۂ حیدر میری فریاد کو سن صاحبا

دور کر سب رنج خواجہ حسن بصری کے طفیل
واسطے نام مبارک شیخ عجمی راہ نما
صدقۂ داؤد طائی دیجئے میرے دل کی مراد
حضرت معروف کرخی رہبر راہِ خدا
شیخ عبد اللہ کی خاطر کر عطا ذوق طلب
اور شہِ جنید کی برکت قلب کو کر صفا
شیخ شبلی عبد واحد اور یوسف کیلئے
ہانک نہ خالی مجھے میں ہوں تیرے در کا گدا
خواجہ سنکاری و مخزومی و حضرت غوث کا
لیکے آیا ہوں وسیلہ اے میرے رب العلا

حضرت عبدالرزاق اور شیخ سید شرف دین
انکی خاطر کر مجھے محبوب اپنا ای خدا
صدقہ خواجہ بہاؤ الدین اور خواجہ عقیل
اور گدا رحمٰن کی برکت میں کچھ مانگتا
خواجہ ابو الحسن دیگر شمس عارف کے طفیل
اور شمس الدین گدا کیواسطے حسن التجا
کر میرے دل کو منوّر صدقہ خواجہ فضیل
اور کمال الدین کیخاطر سبھی الم و غم ربا
شاہ سکندر شیخ احمد یار کی خاطر سے مجھے
دین و دنیا کی بھلائی بخش اے میرے خدا

صدقہ آدم بنوری اور حبیب نوری شاہ
حرمت شہباز عالی حاجتیں سب کر روا
شیخ موسیٰ لنگر دی کیواسطے ای پاک رب
کر مجھے اپنا کہ جاؤں مقبول تیرے ماسوا
صدقہ صدیق اور حافظ محمد کیلئے
سنوار میرے حال کو اے خالق ہر دو سرا
شاہ شعیب خوش سیر عبدالغفور پیر ضیاء
کر عطا کچھ گنج مخفی سے مجھے اے مالکا
صاحب آوان حضرت قاضی عالیجناب
غوث و قطب و پیشوائے اولیاء

جن کے فیضِ نور سے عالم ہوا معمور ہے

یا الٰہی انکی برکت کر عطار قلبی جلا

کر مجھے منظور یا رب صدقہ محبوب پاک

جانشین آو ان میں حضرت کا مقرر جو ہوا

عرض نور اللہ کی کرلے صاحبا منظور تو

بہر پیران خاندان قادریہ خوش ادا

لاکھا صلوات ہوں بر روحِ ختم المرسلین

آلہ اصحابہ ہم مومنینِ صفیا

تمام شد

شجرۂ قادریہ غفوریہ

مجددیہ

از سید نور اللہ شاہ ولد مولانا سید چراغ شاہ صاحب مرحوم

(سیالکوٹی)

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

خدا نے شان بخشی مصطفےٰ کو

نبی نے کی عنائت مرتضےٰ کو

علی شیرِ خدا نے وہ محبت

عطا کی حسن بصری راہنما کو

حسنؒ بصری نے دی پھر نقدِ دولت
حبیبؒ عجمی محبِّ با صفا کو
حبیب عجمی نے قلبی فیض بخشا
ولی داؤد طائی پُر ضیاء کو
مِلا پھر درجہ مسند نشینی
سخی معروف کرخی با صفا کو
عنایت پھر ہوئی نوری امانت
ولی سرّی سقطی اولیاء کو
مِلا تھا بعد ازاں ورثہ گرامی
شہِ جنیدؒ منبع فیضہاء کو

کلیدِ عشق پر قبضہ مِلا پھر
ولی بوبکر شبلی پارساء کو
عنایت پھر ہوا وہ گنج مخفی
جنابِ عبدؒ واحدؒ مہ لقاء کو
ازاں پس ہوگیا وہ فخر حاصل
ابوالفرحؒ مجاہد مقتدا کو
خلافت پھر ملی از فضل مولا
خواجہ بوالحسن افسر اتقیا کو
سعادت ظاہری و باطنی پھر
ملی تھی بوسعیدؒ ذو العلاء کو

حضوری پھر ہوئی حاصل بہ حشمت
رئیس الاولیاء غوث الوریٰ کو
دیا تھا غوث نے تاجِ طریقت
عبد رزاق کاشف رازہا کو
عبد رزاق سے پہنچی امانت
شرف دینِ متین بدر الدجی کو
کیا مامور شرف الدین نے پھر
بہاؤ الدینِ بانی راہ ہُدا کو
ہُوا پھر رابطہ عرفان اندر
ولی سید عقیلِ بے ریا کو

خزانہ فیض والا مِل گیا پھر
شمس صحرائے دین مجتبیٰ کو
مِلی تھی پھر حقیقت کی امانت
گدا رحمٰن سیّد خوشنما کو
گدا رحمٰن نے بخشا خزانہ
خواجہ بوالحسنؒ جی با نوا کو
مِلی تھی اُن سے پھر دستار نوری
شمس عارف رفیقِ کبریا کو
دیا تھا پھر اُنہوں نے سبق علیا
امام الوقت شمس الدین گدا کو

کیا تھا شمس نے وارث ورثت
فضیل رحمۃ اللہ پیشوا کو
حضوری خاص درجہ ملگیا پھر
کمال الدین شاہ شمس الضحیٰ کو
ہوئی بعدش عنایت آں امانت
سکندر کیتھلی تمر سمار کو
ازاں بارحمت اللہ تعالے
ملا رتبہ تھا احمد پارسا کو
ملی پھر اُن سے سجادہ نشینی
بنوری صاحب ظل ہما کو
عطا بارحمت کی آپ نے تھی
خلافت شاہ بہادر باخدا کو

اُنہوں نے شیخ یوسف کو سنوارا
اُنہوں نے شاہ نعیم پُر ضیا کو
ہُوئے ان کے محمد شاہ خلیفے
لیا صدیق نے پھر فیضہا کو
کیا صدیق نے اپنا خلیفہ
شعیب شاہ نوری با صفا کو
ہُوئی پھر مرحمت عبدالغفوری
ملا تھا فیض ان سے پیر ما کو
مرادم حضرتِ سلطان محمود
ولی آوان والے دل ربا کو

ہوا پھر اُنسے چشمہ فیض جاری
کیا سیراب محبوب خدا کو

پھیلایا آپنے ہی فیض ہر سو
بنایا ہی غنی اور شاہ گدا کو

میں عاجز ہوں غلام اُس مرد رب کا
تصور جنکا ہے صبح و مسا کو

کریں جو اک نظر از لطف رحمت
بناویں شاہ گدا اسی ناسزا کو

سلام ہو بر محمد پاک صلعم
سلام ہو اُنکی جملہ اقربا کو

سلام ہو متقین مسلمین پر
سلام ہو اتقیا و صفیا کو

عرض کرتا ہے نور اللہ گدائے رب
سعادت بخش تو ہی پر خطا کو

بحرمت انبیا و اولیاء کے
ہٹاتا در سے نہ خالی گدا کو

(تمام شد بعون اللہ جلشانہ)

شجرہ قادریہ غفوریہ از خاکسار سید نور اللہ شاہ سیالکوٹ محلہ کشمیری

بسم اللہ الرحمن الرحیم

اللہ نوں سب حمد ثنا ہیں
حاضر ناظر ہر ہر جا ہیں

ہردا خالق رازق سائیں
اوسے نوں وڈیائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں دکھیاں سہیاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چہایاں نی

دنیا تے جد سرور آیا
شرک کفر دا تخم اُڈایا

ہر جا وحدت چانن لایا
دور ہویاں گمراہیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاروکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دا لانوچہ پایاں نی

نعمت فقر فخر دی نوری
رفعت پائی پوری پوری
بخشش ہوئی دُہروں حضوری
ٹلکیں گیاں دُہابیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاروکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دا لانوچہ پایاں نی

شاہی فقر بنی تحسین جاری
عشق فقر دی دولت ساری
حبیدا پائی نعمت بھاری
رب تُباں وڈیایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاروکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دا لانوچہ پایاں نی

حبیدا عشقدا پیاسول بہائی
شمع عشقدی خوب جگائی
بھری حسن فضیلت پائی
فلک گیاں دُثنایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاروکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دا لانوچہ پایاں نی

پھر حبیب عجمی دے خالے
اُس زمانے مرد یگانے
وجہ وحدت دے شدیالے
ٹلکیں دُتھاں پایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاروکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دا لانوچہ پایاں نی

پھر داؤد شاہ دے پیارے
کشفوں ڈٹھے عرش منارے
عشقوں پائے منصب بھارے
ہوئیاں قلب صفایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چا پایاں نی

٨ پھر حضرت جی معروف بیگانے حاصل کیتی فقر خزانے
خبراں گیاں وچ جہانے کیتیاں لمیاں ہائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چا پایاں نی

٩ پھیر وراثت نور خدائی حضرت سری سقطی پائی
فیضوں خلقت تار وکھائی ندیاں نور وگایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چا پایاں نی

کیتی اللہ پاک امانت پائی ولی جنید امانت
آنحضرت پھر صحیح سلامت کردتیاں بھلیاماں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چا پایاں نی

ابو بکر شبلی دے تائیں پھیر عنایت کیتی سائیں
ولی خدا دے چاہیں چائیں سر تے نیاڑاں چاہیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چا پایاں نی

١٢ مڑ کے خواجہ عبدالواحد پائے شان مراتب بےحد
بنیا کامل پیر موحد بیخاں کفر اڈایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں نزاں سیاں دلانوچہ پایاں نی

خواجہ ابو الفرح پیارے
حاصل کیتے در پیارے
وڈیا جل خدا دے بارے
کیتیاں خوب کمائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں نزاں سیاں دلانوچہ پایاں نی

پچھوں ابو الحسن ہنکاری
لائی نال خدا دے یاری
دلوچہ تاہنگ حصلہ بہاری
حرصاں کل گوایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں نزاں سیاں دلانوچہ پایاں نی

انھیں پچھے نال ارادت
پائی ابو سعید سعادت
کیتی رب دی خوب عبادت
مال لیا سب سیاں بیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں نزاں سیاں دلانوچہ پایاں نی

حضرت ابو سعید نوں جانی
سنداں ناں پیاں پیر گیلانی
محی الدین ولی لاثانی
بٹیاں بنے لائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں نزاں سیاں دلانوچہ پایاں نی

عبد القادر اسم گرامی
محی الدین لقب ہے نامی
گھر گھر فیض پھیلا عامی
ملکا نوچہ دو ہائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقت تار دکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سایاں لانو چہ پایاں نی

۱۸ ادھوں لگی عشق چواتی
بام فقر وچہ پائی چھاتی
حضرت شاہ دولہ گجراتی
جتیاں لمیاں دایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقت تار دکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سایاں لانو چہ پایاں نی

۱۹ دور آیا پھر شاہ منصوری
ملیا تاج فقر دا نوری
ہوئی رب دلوں منظوری
خلقاں کل نواہیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقت تار دکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سایاں لانو چہ پایاں نی

مڑ کے حضرت پیر منور
بنیا عارف ولی قلندر
وڑیا بحر فقر دے اندر
اللہ دتیاں شاہیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقت تار دکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سایاں لانو چہ پایاں نی

۲۱ پھر حضرت شاہ عالم عالی
وڑیا اندر عشق گھٹالی
پائی شان شرافت والی
میلاں ساڑ دکھائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقت تار دکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سایاں لانو چہ پایاں نی

۲۲ مڑ کے شیخ احمد مستانی
درشن دتا دلبر جانی
حاصل کیتا قرب حقانی
جیندیاں نت ادا بیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلانوچہ پایانی

نور قدیم محبوب حقانی
آخر پہنا آن آدانی
سینے سینے نال آسانی
لاتاں عرش پہنچایانی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایانی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلانوچہ پایانی

پایا فیض لقب صفائی
ناں سلطان محمود خدائی
حضرت قبلہ ولی الٰہی
پیار رد بلایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایانی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلانوچہ پایانی

صد ولی محبوب پیارے
ہین پر کرم کرو جے بھارے
جینوں ہر دم فضل نظارے
کراں ہمیش دعا یانی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایانی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلانوچہ پایانی

جسدم ہویا فضل ربانا
خبراں ہویاں ملک جہانا
چڑھ سائیں چن چہ آوانا
پایا فیض لوکایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایانی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلانوچہ پایانی

حضرت قبلہ عالم تائیں
کرکے قرب حضور عطائیں
رنگیں رنگیا اللہ سائیں
رمزاں سمجھایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں نزاں سانداں لانوچہ پایا نیں

کشف کرامت جدوں باہر
خلقت اندر کیتی ظاہر
بھلید سارروں کرکے ماہر
لاٹاں عشق چلایا نیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں نزاں سانداں لانوچہ پایا نیں

گھر گھر فیض ولیدا جاری
تابع ہوگئی خلقت ساری
رحمت کیتی اللہ باری
نوری جھنڈا لایا نیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں نزاں سانداں لانوچہ پایا نیں

موجیں آیا بحر حقیقت
وقف کار نوں طریقت
عارف حامی کار شریعت
دینی پشت پناہیا نیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں نزاں سانداں لانوچہ پایا نیں

وچہ دعائیں اثر زیادہ
جیدم منگدا ولی خدا
پورا ہوندا دلی ارادہ
اللہ تائیں بھایا نیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں نزاں سانداں لانوچہ پایا نیں

قلب منور تجلہ طاہر
اگو حبیبے باطن ظاہر
قرآن شریف حدیثوں ماہر
وچہ عرفان چڑھایا نیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نئیں
عشق حقیقی والیاں رمزاں سایاں ندلا نوچہ پایا نئیں

جس ملک نظر کرم دی ہوئی ہوئی
ہر دی خوب کرن دلجوئی
کل پلیدی سدی ہوئی
نیک اُنہیں پایا نئیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نئیں
عشق حقیقی والیاں رمزاں سایاں ندلا چہ پایا نئیں

میں بھی قدم لیہد اپھڑیا
دیکھ لواں ہن قسمت اڈیا
سنگ اصحاب کہف دے لیا
کدنا ک ہن ہراہیا نئیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نئیں
عشق حقیقی والیاں رمزاں سایاں ندلا نوچہ پایا نئیں

ولیاں تینتھوں وار جانواں
لبھو ندلدا مطلب پاواں
تیں بن کسنوں حال سناواں
تیں بن ہو نہ جایا نئیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نئیں
عشق رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نئیں

نور اللہ ہے تیرا بردا
لا کے دلدے اتوں پردا
ہر دم وچ ہجر دے سڑدا
کاہنوں ملن تاں لایا نئیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نئیں
عشق حقیقی والیاں رمزاں سایاں ندلا نوچہ پایا نئیں

میں ایہہ شجرہ لکھ وکھایا
جیکر وچ منظوری آیا
تاں لے اپنا حال سنایا
موجاں ہون سوایاں نئیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاں دکھایا پانی
عشق حقیقی والیاں نوں ان منزلاں نوں چہ پا پانی

تمام شد

بسم اللہ الرحمن الرحیم

خدایا کارسازا بے نیازا — غریباں پرورا عاجز نوازا
بحرمت فقرا بابرکات عالی — خدایا دور کر غفلت دی جالی
فضل تھیں دور کر سارے میرے غم — بحرمت مصطفیٰ صلّی و سلّم
بحرمت مرتضیٰ عالی بہادر — عطا کر خُلق خوا طوار نادر

کریں منع طریق سنت عامل — بحرمت حسن بصری پیر کامل
حبیب عجمی دی خاطر پاک ربا — مٹا دی نفس دی انکار سبھا
بحرمت خواجہ داؤد طائی — خداوندا امیری کر راہنمائی
عطا کر دل میرے نوں عشق حقی — بحرمت خواجہ معروف کرخی
تے حضرت شیخ عبداللہ دی خاطر — پیالہ ذوق دا مینوں عطا کر
ولی جنید دے صدقے کریما — کریں منظور جو میری تمنا
بحرمت شیخ شبلی مرد عارف — دکھا مینوں بھی وحدت دے معارف
بحرمت عبدالواحد شیخ عالم — توں کر دے صاف میرا نفس ظالم
بخاطر شیخ یوسف پیر ہادی — توں کر آسان سب مشکل اساڈی
طفیل خواجہ ہنکاری پیارے — میرے دل عشق تیرا جوش مارے

بحرمت شیخ مخدومی مولا تو — عطا کر عشق اپنے دا پیالہ

برائے شیخ محی الدین جیلان — تو دیہہ توفیق ماراں نفس شیطان

بحرمت پیر خواجہ عبد رزاق — رکھیں دُر ذات اپنی عشق مشتاق

بحرمت شیخ شرف الدین انور — رکھیں دے یا عشق اندر شناور

بہاؤالدین دے صدقے الٰہی — تو اپنے عشق دی دے روشنائی

عقیل اللہ جو صاحب راز تیرا — طفیلش کر تو روشن سینہ میرا

بہ برکت شاہ شمس الدین کامل — تو اپنے عشق اندر رکھ شامل

بحرمت شاہ گدا رحمٰن عالی — کریں پُر عشق میرا سینہ خالی

جو خواجہ ابوالحسن عارف یگانہ — طفیل اسدے بنا عشقم نشانہ

بہ برکت شمس عارف دی خدایا — رکھیں ہر دم تو عشق اندر سوایا

تے شمس الدین گدا جو دوست تیرا — طفیلش تازہ رکھیں عشق میرا

ولی فضیل دی خاطر الٰہی — کریں تو صاف دل میرا سیاہی

بحرمت شاہ کمال الدین نوری — کرم رکھیں بخشیں مینوں حضوری

خداوندا بحرمت شاہ سکندر — رکھیں دائم تو اپنے عشق اندر

طفیل کابلی احمد پیارے — میرے سینے بیں لاٹاں عشق بارے

برائے خواجہ آدم بنوری — میرے دل دی کریں امید پوری

بحرمت شاہ بہادر جی کوہاٹی — عطا کر عشق اپنے دی کھالی

تے برکت شیخ یوسف نامور دی — حضوری دے مینوں ہادی دے معروف

محمد جو نعیم ہے شیخ عالی — طفیلش دہ تو نعمت عشق والی

بحرمت شاہ محمد شاہ ولایت — تو عشق اپنا کریں مینوں عنایت

سخی صدیق دے خاطر تو ستا میں / تو اپنے عشق دا جلوہ دکھائیں
آہی صمد فقیر حافظ محمد / وسائیں چہ تو ابر عشق بیحد
محی شیبا بدال خاطر / میرے دل میں تو عشق عطا پیا کر
برائے عزت عبد الغفوری / تو اپنے عشق تھیں کر سینہ نوری
بحرمت قبلہ عالم پاک مسعود / گرامی اسم ہے سلطان محمود
جو کامل پیر ہے آوان والا / کلیجے عاشقاں ٹھنڈا پانوالا
تیرا محبوب اللہ نظر آوے / مینوں اوہ وصل دا کاسہ پلاوے
ہیں نور اللہ کرامت یار دہا پیر / توں میرے پیر دا کوچہ دکھائیں
ہیں نعرہ ملک رکوچی پیر وڑ سال / ہیں پلکاں نال ٹانک لیاں چھڈ کے سال
صدل میں پیر دا دیدار پاواں / ہیں سو سو وار جند اپنی گھماواں

خداوند تو محمد لکھاں ہزاراں / تے صلوتاں نبی تے بیشماراں
ختم مذکور ہے اللہ دے ناموں / تے منگاں فضل رب الانا موں

تمام شد

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شجرہ غفوریہ

از جناب حضرت مولانا سید چنن شاہ صاحب نجرانوی
ضلع راولپنڈی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہ بہاندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دونے لکھ ہزاراندے

احمد دا رب شان ودھایا گھل پیغام معراج دکھایا
فخر فقر دا تاج پوایا دان وڈی سرکارا ندے

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار اندے

توڑوں ہویا حکم ربانہ پایا حضرت علی خزانہ
خواجہ حسن مرید شہانہ وقت ستر اسرار اندے

ربا بھیج درود ہزاراں جیونکر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار اندے

حضرت شیخ حبیب عجم دا محرم بنیا دم قدم دا
شیخ داؤد طائی گل پائی یار ملی سنگ یار اندی

بن عارف معروف کہایا سری سقطی نوں وڈیایا
شیخ جنید یقین لے آیا رستے نیک طوار اندی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار اندی

شبلی ابوبکر پہر ہوئے مل میدان رضا کھلوئے
حضرت عبد الواحد تمیمی محرم سچیاں سار اندی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار اندے

حضرت ابو الفرج کہا لے پائی حال احوال نوالے
حضرت ابو الحسن ہنکاری توڑی کپر ہنکار اندے

رّبا بھیج درود نبی تے جیؤں کر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

حضرت ابو سعید مبارک	ولی پیارا رب تبارک
حضرت غوث الاعظم میراں	دُکھ ونڈے دکھیاراں اندی

رّبا بھیج درود نبی تے جیؤں کر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

حضرت شاہ دولہ دریائی	بن لہا گجرات سوہائی
حضرت شاہ منوّر نوروں	نور بنائے ناراں اندی

رّبا بھیج درود نبی تے جیؤں کر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

حضرت عالم دلی والے	شوق شرابا ندی متوالے
حضرت شیخ احمد ملتانی	رنگ گھڑن بیماراں آندے

رّبا بھیج درود نبی تے جیؤں کر بہاراں اندی
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزاراں اندی

حضرت شیخ جنید پشوری	جھولن لک اُہدی سر چوری
حضرت شیخ صدیق محمد	ساتھی سجن غاراں اندی

رّبا بھیج درود نبی تے جیؤں کر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

حضرت حافظ شیخ محمد	مرشد بنیا سے مرشد
حضرت شیخ شعیب حنیوسی	شہر کرم گلزاراں دی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

حضرت صاحب صورت غفوری
جھاتی پان ملائک نوری
دہن غفوری دے ہن غفوری
صدقے تیراں ہاڑا ندے

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

واہ سلطان محمود آوانی
دیکھ لیا شاہ دولہ ثانی
یا ڈٹھا محبوب کنعانی
وکدا وچہ بازاراں دی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

چنن شاہ سخی سلطاناں
غازی مرد پاک جواناں
در در رلدا پھراں نماناں
سنگ رلا ابرارا ندے

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

تمام شد

سلسلہ شریفہ قادریہ غفوریہ

در دوازدہ ۱۲ ماہ

از سید حنین شاہ صاحب بجرانوی تحصیل گوجر خاں
ضلع راولپنڈی

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

چیت

چیت مہینے یا نبی اللہ موڑ مہر مہاراں
حضرت شیرا باویں پھیرا تیرا نام پکاراں
وچ لباکھی سفری ہو کے مرشد پھیری ویکھاں

عجمی نال حبیب عربی دی خوب کراں گفتاراں
جیٹھے نائی اتے اکائی طائی کرے عطائی
چرخ چڑھایا گردش چرخی کرخی لیسی ہاراں
ہاڑ ہوڑ رو سنجاوے سنجی سری سقطی پھیرا
گھنی امید جنیدی سنجی نے قید چھٹے دکھیاراں
ساون نام صدیق اکبر دا شبلی اگے پاواں
غم کراوے کم تمیمی لسّن سب آزاراں
بھادوں ابوالفرح دواوے فرح غماں دی بدلے
ابوالحسن انلدی حسنوں جہات لواں سرداراں
اسوں آس امید بچاسی ابو سعید حضوری
غوث ربانی شاہ جیلانی قدس اسراراں

کتنک کدتک راہ اُڈیکاں شاہ دولہ گجراتی
حضرت نور منورؐ باہجوں چین جمیں سب حالاں

مگھر راز دلیدا عالم کات پسند لے آوی
شیخ احمد ملتانی یاد وی کُل تانی دیاں تاراں

پوہ لیا من موٗا ساڈا مومن پلّہ دلیسی
شیخ صدیق رفیق الٰہی تکسی نال پیاراں

ماگھ اندر دی تاہنگ جگائی ہشت نگر دُھمی والی
نظر شعیب کرم دی یاوے عیب جھمیں کا بنداں

پھاگن سیاتھ رلاوے ساجن جنہاں صوا حضوری
جن نیہا فی ہر آوا فی تر بار ملکے یاراں